

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Транспорт – найважливіша ланка у сфері економічних відносин, одна із провідних галузей матеріального виробництва, що бере участь у створенні продукції та доставці її споживачам, здійснює зв'язок між виробництвом та споживанням, між різними галузями господарства, між країнами та регіонами. Він є необхідною умовою виникнення і розвитку інтенсивного обміну товарами між окремими територіями, що беруть участь у цьому поділі.

Рівень розвитку транспортної системи держави - один із найважливіших ознак її технологічного прогресу й цивілізованості. Потреба у високорозвиненій транспортній системі ще більш підсилюється при інтеграції в європейську і світову економіку, транспортна система стає базисом для ефективного входження України у світове співтовариство і заняття в ньому місця, що відповідає рівню високорозвиненої держави. За умови інтеграції до європейської та світової економіки, потреба у високорозвинутій транспортній системі дедалі посилюється – вона має стати базисом для ефективного входження України до світового співтовариства та зайняти в ньому місце, яке б відповідало рівню високорозвинutoї держави.

Транспорт поступово трансформується в більш великі інтеграційні комплекси, які по формі залишаються міжнародними, а по змісту набувають єдиної глобальної системи. В Україні функціонує розгалужена мережа всіх видів транспорту: залізничний, автомобільний, морський, річковий, повітряний, трубопровідний. Усі вони пов'язані між собою, але кожен має свої проблеми розвитку. До проблем розвитку транспортної системи України відносять:

- низький рівень міжгалузевої координації у розвитку транспортної інфраструктури, що призводить до роз'єднання єдиного транспортного простору;
- повільне вдосконалення транспортних технологій та недостатня їх пов'язаність з виробничими, торговельними, складськими і митними технологіями;
- відставання у реалізації державних і галузевих програм в області окремих видів діяльності, видів транспорту, транспортного машинобудування, розбудови державного кордону;
- незадовільний стан безпеки перевезень;
- нерациональне використання ресурсів і зниження ефективності використання транспорту;
- недостатня ефективність фінансово-економічних механізмів, що стимулюють надання інвестицій на розвиток транспорту;
- безупинне старіння основних фондів, недостатнє їх оновлення та невідповідність їх технічного рівня перспективним вимогам;
- зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняного транспорту на світових ринках перевезень;
- значне екологічне навантаження транспорту на оточуюче середовище [1].

Отже, для розв'язання проблем, пов'язаних з розвитком транспортної системи України необхідно мати належне ресурсне забезпечення, організувати і здійснити процес виконання завдань і заходів:

- налагодити ефективну взаємодію з приватним сектором і місцевими органами влади для визначення оптимальних місць розташування стратегічних логістичних центрів, які об'єднують різні види транспорту та забезпечать їх практичне створення;

- створити законодавчо закріплені економічні умови, які будуть стимулювати приплив вітчизняних та іноземних інвестицій;

- створити сприятливі технічні, правові, організаційні та фінансово-економічні умови для розвитку інтермодальних перевезень, а також гарантувати їх якість;

- ідентифікувати нову стратегічну мережу інтермодальних перевантажувальних пунктів і коридорів;

- налагодити ефективне партнерство з країнами «п'яти морів» (Балтійського, Чорного, Середземного, Червоного та Перської затоки)

- здійснити розбудову і модернізацію транспортної та складської інфраструктур, а також вантажних терміналів;

- підвищити інвестиційну привабливість транспорту шляхом забезпечення розвитку конкурентного середовища;

- удосконалити нормативно-правове регулювання з метою забезпечення учасникам транспортно-логістичного рівня рівних і сприятливих умов, функціонування логістичних центрів;

- забезпечити введення «єдиного вікна» для інтермодального транспорту, єдиного транспортного документа для всіх вантажоперевізників;

- розробити разом із сусідніми державами спільні технології транспортних перевезень і механізми встановлення наскрізних тарифів, що дозволить істотно збільшити середню швидкість переміщення вантажів на напрямках МТК (міжнародні проекти розбудови Центральної осі Пан'євввропейської транспортної мережі);

- використання у сфері вантажного транспорту електронних документів і супроводу транспортних засобів шляхом впровадження систем супутникової радіонавігації.

Також важливо забезпечити виконання завдань Транспортної стратегії України на період до 2020 року щодо захисту довкілля та зростання енергоефективності [5].

Список використаних джерел:

1. Транспортна стратегія України на період до 2020 року
2. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року
3. Кравченко В.С. Економічні проблеми розвитку транспорту України К.: 2010. – 67с.
4. Соціально-економічна географія України: Навчальний посібник/ за ред. Шаблія О.І. – Львів: «Світ», 2009. – 608 с.
5. Транспортна інфраструктура України: стан і проблеми посткризового розвитку / Д. Прейгер// Економіка України – 2011. - № 6. – с. 50-58.